2-25152185-09-2-29102025
dosar nr.2-1137/25

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

27 noiembrie 2025 or. Sângerei

Judecătoria Bălți cu sediul în or. Sângerei
Instanța în componență:
Președintele ședinței, judecătorul Malcoci Iurie
grefier Andriuță Felicia
Cu participarea:
Reprezentantului reclamantei, avocatul Hadîrcă Eugeniu

a examinat în ședință publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Miron Maria către Miron Serghei, cu privire la autorizarea perfectării vizei și permisului de ședere în *****, permiterea ieșirii-intrării copiilor din țară și aflarea acestora peste hotarele țării fără acordul tatălui,-

a c o n s t a t a t:

La 29 octombrie 2025 Miron Maria, prin intermediul avocatului Hadîrcă Eugeniu împuternicit în baza mandatului seria MA, nr. ***** din 17.10.2025, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Miron Serghei, solicitând autorizarea perfectării vizei și permisului de ședere în *****, permiterea ieșirii-întrării copiilor din țară și aflarea acestora peste hotarele țării fără acordul tatălui.

În motivarea acțiunii reprezentantul reclamantei a indicat că, reclamanta Miron Maria se află în căsătorie cu pârâtul Miron Serghei. Din căsătoria au rezultat trei copii: *****, născută la *****, IDNP *****; *****, născut la *****, IDNP ***** și *****, născut la *****, IDNP *****; toți cetățeni ai Republicii Moldova.

Miron Maria împreună cu copiii, locuiesc de o perioadă de timp în *****, mun. *****, unde copiii urmează studiile la instituțiile de învățământ din *****. În vederea asigurării stabilității locuirii și a drepturilor legale în *****, este necesar să obțină pentru ei viza și permisul de ședere. Autoritățile române solicită acordul ambilor părinți pentru eliberarea acestor documente.

Miron Serghei, anterior a făcut o declarație, că este de acord să le permită copiilor plecarea în *****, la studii, declarația nefiind autentificată notarial.

Menționează că, la moment Miron Serghei este plecat din familie și deoarece reclamanta Miron Maria nu locuiește în sat. *****, rn. ***** nu-l poate întâlni și nu știe unde se află.

Pentru a depune acte în termen și pentru a nu afecta dreptul copiilor la educație și asistența medicală, s-a adresat cu prezenta cerere în instanța de judecată pentru a obține documente în numele copiilor, fără acordul tatălui.

Reclamanta Miron Maria, în ședința de judecată nu s-a prezentat.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantei Miron Maria, avocatul Hadîrcă Eugeniu a susținut integral acțiunea și a solicitat admiterea acesteia.

În ședința de judecată, pârâtul Miron Serghei, fiind înștiințat în mod legal despre data și ora ședinței de judecată, fapt confirmat prin avizul de recepție, ultimul în cadrul ședinței de judecată nu s-a prezentat și nu a comunicat instanței motivele neprezentării sale (f.d.21).

Potrivit art.206 alin.(3) Cod de procedură civilă RM, dacă pârâtul, înștiințat legal despre locul, data și ora ședinței, nu s-a prezentat în judecată și nu a comunicat instanței motivul neprezentării sau dacă motivele sunt considerate de instanță ca fiind neîntemeiate, sau dacă pârâtul nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, instanța o examinează în lipsa acestuia. Având în vedere prevederile legale nominalizate, instanţa de judecată ajunge la concluzia de a examina cauza în lipsa pârâtului Miron Serghei.

Audiind participantul la proces, studiind materialele cauzei civile, instanța de judecată consideră acțiunea neîntemeiată și care urmează a fi respinsă din următoarele motive.

În conformitate cu art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

În conformitate cu art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

În conformitate cu art. 117 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe în cauze civile se admit elementele de fapt constatate din explicațiile părților și ale altor persoane interesate în soluționarea cauzei, din depozițiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experților.

Art. 130 din Codul de procedură civilă prevede că, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Niciun fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

În conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevede că, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

În ședința de judecată s-a stabilit că, Miron Maria și Miron Serghei sunt în relații de căsătorie, iar din căsătorie au trei copii minori, *****, născută la *****, *****, născut la *****, și *****, născut la *****.

Conform materialelor cauzei se atestă că, reclamanta Miron Maria la moment locuiește în Republica *****, pe adresa mun. *****, sector 6, str. *****, conform contractului de chirie din 08.09.2025.

Potrivit Adeverinței nr. 585/14.03.2025 se atestă că copilul minor ***** este înscrisă ca elev audient în clasa a IX-a la Liceul Teoretic „Nicolae Iorga” în anul școlar 2024-2025 și frecventează cursurile liceului din 08.01.2025.

Potrivit Adeverinței nr. 418 se atestă că copilul minor Miron Ionatan este înscris ca elev în clasa a II-a școală Gimnazială nr. 67 din *****, str. Calea Crangași nr. 140.

Potrivit Adeverinței nr. 586/14.03.2025 se atestă că, copilul minor ***** este înscris ca elev audient în clasa a VI-a la Liceul Teoretic „Nicolae Iorga” în anul școlar 2024-2025 și frecventează cursurile liceului din 08.01.2025.

Pentru ca copii minori să continue studiile în Republica *****, reclamanta necesită să perfecteze permisul de ședere de lungă durată a copiilor, având nevoie de acordul tatălui. Astfel solicitând autorizarea perfectării vizei și permisului de ședere în *****, permiterea ieșirii-intrării copiilor din țară și aflarea acestora peste hotarele țării fără acordul tatălui.

Potrivit Declarației neautentificată notarial conform legii, din 13.09.2025 pârâtul Miron Serghei în calitate de părinte, și-a exprimat acordul ca copii minori *****, ***** și Miron Ionatan, să locuiască împreună cu mama lor, Miron Maria, în *****, la adresa din *****, Sector 6, Str. ***** sau la orice altă reședință legală din *****, împuternicind pe Miron Maria, să efectueze toate demersurile necesare pentru obținerea vizei de ședere și a permisului de ședere în ***** pentru cei trei minori. Prezenta declarație a fost redactată astăzi, data autentificării, la sediul secției consulare a Ambasadei Române la Paris, în original și duplicate.

Potrivit art. 118 Cod de procedură civilă, RM, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 269-XIII din 09.11.1994 art. 1 cu privire la ieșire și intrare în Republica Moldova:

(2) Minorii au dreptul de a ieși şi de a intra în Republica Moldova numai însoțiți de unul dintre reprezentanții lor legali sau de un însoțitor, desemnat prin declarație de către reprezentantul legal a cărui semnătură se legalizează notarial. În declarație se indică scopul călătoriei, durata acesteia şi țara de destinație.

(4) În cazul în care minorul pleacă să se domicilieze în străinătate, este necesar consimțământul, exprimat prin declarație, al ambilor părinți ale căror semnături se legalizează notarial, iar în cazul altor reprezentanți legali – consimțământul acestora, exprimat prin decizie a autorității tutelare.

La fel potrivit art. (3) alin. 5 a legii enunțate mai sus: „În cazul în care unul dintre părinții copiilor în vârstă de până la 18 ani nu acceptă ieșirea acestora din Republica Moldova, refuzul se contestă în instanța judecătorească de drept comun competentă.„

În speța în cauză s-a constatat că, reclamanta nu contestă refuzul tatălui Miron Serghei de a-și da acordul în vederea plecării copiilor minori *****, *****, și *****, să domicilieze în străinătate, ci autorizarea perfectării permisului de ședere a copiilor minori în Republica *****.

Prin urmare, instanța de judecată constată că procedura de perfectare a permisului de ședere în speță este reglementată de cadrul legal al Republicii Române și nu al Republicii Moldova, iar instanța de judecata nu-și poate atribui rolul și nici impune autorităților statului român de a permite perfectarea permisului de ședere a copiilor minori *****, *****, și ***** pe teritoriul unui stat străin.

În susținerea opiniei enunțate instanța de judecată a reține și prevederile art. 12 alin. (1) CPC, care indica ca instanța judecătorească soluționează pricinile civile în temeiul Constituției Republicii Moldova, al tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, al legilor constituționale, organice și ordinare, al hotărârilor Parlamentului, al actelor normative ale Președintelui Republicii Moldova, al ordonanțelor și hotărârilor Guvernului, al actelor normative ale ministerelor, ale altor autorități administrative centrale și ale autorităților administrației

publice locale. In cazurile prevăzute de lege, instanța aplică uzanțele dacă nu contravin ordinii publice și bunelor moravuri.

Totodată, art. 13 alin. (1) CPC, statuează că la judecarea pricinilor civile, instanța judecătorească aplică legislația unui alt stat în conformitate cu legea sau cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte.

În speță nu a fost stabilit că Republica Moldova este parte a cadrului legal al Republicii Române, care reglementează procedura de perfectare și eliberare a permiselor de ședere, iar admiterea capetelor de cerere cu privire la autorizarea perfectării vizei și permisului de ședere în Republica ***** fără acordul tatălui Miron Serghei, ar putea crea dificultăți și ar duce la imposibilitatea executării unei asemenea hotărâri.

Totodată, instanța de judecată nu este competentă să dispună autorizarea perfectării vizei și permisului de ședere pe care le solicită reclamanta explicându-i că, acestea urmează să fie eliberate, în urma întrunirii căror va condiții, de către autoritățile unei alte țări la caz Republica *****.

În această ordine de idei este evident, că admiterea cererii cu privire la autorizarea perfectării vizei și permisului de ședere în Republica ***** a copiilor minori *****, *****, și *****, fără acordul tatălui, este contrară normelor legale naționale și principiilor internaționale de soluționare unor astfel de litigii, întrucât pentru obținerea permisiunii de ședere fiecare stat are condițiile sale obligatorii în vederea perfectării permiselor de ședere, iar instanțele din Republica Moldova nu sunt competente să emită astfel de hotărâri.

Instanța ia act de declarația neautentificată notarial din 13.09.2025, prin care pârâtul și-a exprimat acordul ca copiii să locuiască cu mama în *****. Totuși, în conformitate cu legea, pentru a fi considerată validă și opozabilă terților, o astfel de declarație trebuie autentificată notarial. Lipsa autentificării notariale reduce valoarea probatorie a acestei declarații.

Instanța reține că reclamanta nu a prezentat probe convingătoare privind imposibilitatea obținerii acordului tatălui sau refuzul nejustificat al acestuia, ci doar a menționat că pârâtul este plecat din familie și localizarea lui este necunoscută, în același timp anexând la materialele cauzei o declarație din 13.09.2025 neautentificată notarial, a pârâtului, prin care acesta își exprimă acordul ca copiii să locuiască cu mama. Această contradicție subminează credibilitatea afirmațiilor reclamantei și ridică semne de întrebare cu privire la eforturile reale depuse pentru a obține acordul pârâtului.

În concluzie, instanța consideră că admiterea cererii ar fi contrară normelor legale naționale și principiilor internaționale privind soluționarea litigiilor transfrontaliere. Fiecare stat are dreptul suveran de a-și stabili propriile reguli privind imigrația și permisele de ședere, iar instanțele din alte state nu pot interfera cu aceste reguli.

Conducându-se de prevederile art. 236-238, 241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,-

h o t ă r ă ş t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de Miron Maria către Miron Serghei, cu privire la autorizarea perfectării vizei și permisului de ședere în *****, permiterea ieșirii-intrării copiilor din țară și aflarea acestora peste hotarele țării fără acordul tatălui, se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Nord în termen de 30 zile de la pronunțare, prin intermediul Judecătoriei Bălți cu sediul în or. Sângerei.

Hotărârea integrală întocmită la 26.01.2026.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Malcoci Iurie